

Pianista Maria Răduțu

Marți, 3 februarie – ora 19.15
– Radio România Muzical „George Enescu” va reincepe seria de concerte Generația Mileniului III, desfășurată în Studioul „Mihail Jora” și dedicată tinerilor de mare talent ale căror calități excepționale – recunoscute prin premii la concursuri de prestigiu – merită să fie aplaudate și de publicul spectator al Sălii Radio.

De-a lungul anilor trecuți, Generația Mileniului III a fost reprezentată de nume ca Horia Mihail, Alexandru Tomescu, George Cosmin Bănică, Răzvan Suma, Toma Popovici, Andrei Theodoru, Laura Buruiană, Matei Varga și mulți alții care ne-au dezvăluit, fiecare, o lume proprie de sentimente, de trăiri artistice, exprimate pe o varietate de instrumente.

Marți, 3 februarie, o veți putea asculta pe tânără pianistă **MARIA RĂDUȚU** (foto), studentă a Universității de Muzică din Viena, laureată a mai multor concursuri internaționale printre care: Premiul I la „Maryse Chelian”, ediția A-Va (ea fiind cea mai tânără din cei 30 de candidați), Premiul I absolut (dintre 300 de participanți) la „Concursul muzicale europene citta di Moncalieri”, ediția A-XI-a și nu în ultimul rând, „Premio Valentino Buchi”.

**REPERTORIUL PE CĂRE
TÂNĂRA PIANISTĂ
NI-L PROPUNE
PENTRU RECITALUL SĂU
CUPRINDE
CUNOSCUTE LUCRĂRI
DE HAYDN, LISZT,
PROKOFIEV ȘI CHOPIN.**

Vă așteptăm așadar marți, 3 februarie, de la ora 19.15 în Studioul „Mihail Jora”, recitalul pianistei Maria Răduțu, recital transmis în direct pe cunoscutele frecvențe – 97.9 și 97.8 MHz ale postului Radio România Muzical „George Enescu”.

LAURA SIMION

Mihail Andricu

Dumnezeu m-a binecuvântat, oferindu-mi posibilitatea de a studia cu mari profesori; unul a fost Liviu Rusu, de la care am învățat muzica mediavală, renașcentistă și preclasică, altul a fost Mihail Jora, prin care am deslușit tehnica de compoziție a romantismului, iar de la Mihail Andricu am putut să învăț ceva hotărâtor, pentru un compozitor: cum să ascult marea muzică și să prețuiesc un creator, „sine ira et studio” sau altfel spus, să iubesc opera unui autor valoros, chiar dacă eu am cu totul altă estetică. Liviu Rusu m-a apropiat de olimpianul Dimitrie Cuclin, cel care la rândul său mi-a clarificat aspectele muzicii funcționale, Mihail Jora, un excelent armonist, mi-a sădit în suflet admirația pentru înălțimea rafinată de acorduri, iar Mihail Andricu mi-a arătat care sunt diferențele fatete ale arhitecturii clare, solide și de un farmec al firescului. Ciudat... Mihail Jora, avangardist în tinerețe, s-a arătat foarte conservator la clasa sa de compoziție, în timp ce Mihail Andricu, un autentic neoclasic, a acordat elevilor săi o imensă libertate și, ceea ce trebuie subliniat, ne-a cerut să fim cât mai bine informați, sub raportul orientărilor din muzica nouă. Și, în acest sens, el a creat **Cenacul Mihail Andricu** – un corpondent al **Cenacului Eugen Lovinescu**, în literatură – unde s-a născut cea de-a doua avangardă muzicală din România, pornindu-se de la serialismul dodecafonic și noul modalism, la care s-au adăugat un nou fel de viziune ritmică, timbrală și formală. În acest fel, elevii lui

Stilul său, foarte personal, legat de o muzică pastorală, neoclasică prin excelență, armonică, de un modalism diatonic, cu o ritmică simplă, o scriitură aerată, o formă laconică și o orchestrație camerală, este ușor de recunoscut chiar de la o primă audiere a compoziției respective.

Mihail Andricu și alți membri ai cenacului său au continuat estetica celor trei compozitori, Zeno Vancea, Matei Socor – mă refer la operele lui din era interbelică – și Constantin Silvestri. În **Cenacul Mihail Andricu** s-au afirmat, tulburător, compozitori ca Stefan Niculescu, Aurel Stroe, Mircea Istrate, Tiberiu Olah, Anatol Vieru, Dan Constantinescu, Adrian Rațiu, Theodor Grigoriu, Myriam Marbé, Dumitru Capoianu și alții. Bineînțeles că forurile culturale din „obsedantul deceniu” – ca să-l citez pe remarcabilul Marin Preda – s-au înfățișat ca fiind îngrijorate,

deoarece ele socoteau că, în ambianța lui Mihail Andricu, „realismul socialist” este înlăturat făcându-se loc influențelor din lumea Euterpei, din vestul european. În cele din urmă, **Constelația lui Leonte Răutu** l-a introdus pe mult dotatul nostru neoclasic într-un sinistru autodafeu, în primăvara anului 1959, scoțându-l „în afara legii”!!! „Inchiziția papilor” adaptată la ideologia stalinistă și-a arătat colții... De fapt, istoria se repetă... Abia în anul 1965 Mihail Andricu a fost reabilitat și cenacul și-a reluat auditiile, dar întrunirea nu mai prezenta interes ca în perioada 1953-1959.

Mihail Andricu rămâne unul dintre cei mai importanți compozitori din contextul generației enesciene. Ca și „orfeul moldav” – genialul autor al operii Oedipe – Dimitrie Cuclin, Mihail Andricu a contribuit la generarea simfonismului românesc modern.

Simfoniile sale și muzica lui de cameră, serine și liniștoare – cu excepția Concertului pentru vioară și orchestră și a Simfoniei a VI-a concepută în stil neobaroc, ambele de un dramatism puternic – au intrat definitiv în istoria lumii roman, într-un capitol de temelie. Clasicismul nostru – folclorul – a dat roade, artistul aprofundându-și și transfigurându-l în opere solare și de un echilibru apolinic.

Pentru Mihail Andricu, muzica presupune „un ideal de arhitectură”, care domină orice clasicism, generând simetrie, proporții, geometrie, euristică...

DORU POPOVICI

**Calendar Muzical, duminică,
8 februarie, ora 19.15**

O/R la Zürich

Am petrecut în miez de ianuarie câteva seri la Opera din Zürich îndeplinindu-mi astfel un vis mai vechi; acela de a le urmări în spectacole pe cele trei române soliste ale acestui teatru. Un vis care a trebuit să aștepte mulți ani, deoarece fiecare dintre ele desfășoară o bogată activitate artistică și pe alte scene ale lumii, fiind extrem de rare ocaziile în care se regăsesc toate trei la Zürich în spectacole succesive. Le-am admirat astfel pe soprana **Elena Moșuc** în rolul titular din opera „Lucia di Lammermoor” de Donizetti – partener tenorul Neil Shicoff în rolul Edgardo – pe mezzosoprana **Carmen Oprisanu** în rolul Fenena din opera „Nabucco” de Verdi cu baritonul Giorgio Zancanaro în rolul titular și dirijorul Nello Sant’Ila la pupitru – și pe mezzosoprana **Liliana Nikiteanu** întruchipând rolul Olga în premiera operii „Evgheni Oneghin” de Ceaikovski – regia Grișa Asagarov, cu Vladimir Fedoseev la pupitru.

Impresii, interviuri, secvențe muzicale inedite, roade ale acestor întâlniri și-au aflat și își vor mai afla locul, pe lângă altele, în ciclul de emisiuni **O/R**.

Pentru ediția din această săptămână – ora 14.30 – am pregătit interviul cu mezzosoprana Liliana Nikiteanu (foto, în stânga) referitor la premiera operii Evgheni Oneghin, la stilul și ritmul de muncă din teatru, la diverse alte realizări și proiecte – interviu însoțit de secvențe muzicale live din premiera amintită și din alte spectacole pe care le-a susținut.

LIGIA ARDELEAN

Pianista Maria Răduțu

Marti, 3 februarie – ora 19.15
– Radio România Muzical „George Enescu“ va reincepe seria de concerte Generația Mileniului III, desfășurată în Studioul „Mihail Jora“ și dedicată tinerilor de mare talent ale căror calități excepționale – recunoscute prin premii la concursuri de prestigiu – merită să fie aplaudate și de publicul spectator al Sălii Radio.

De-a lungul anilor trecuți, Generația Mileniului III a fost reprezentată de nume ca Horia Mihail, Alexandru Tomescu, George Cosmin Bănică, Răzvan Suma, Toma Popovici, Andrei Theodoru, Laura Buruiiană, Matei Varga și mulți alții care ne-au dezvăluit, fiecare, o lume proprie de sentimente, de trăiri artistice, exprimate pe o varietate de instrumente.

Marti, 3 februarie, o veți putea asculta pe tânără pianistă **MARIA RĂDUȚU** (foto), studentă a Universității de Muzică din Viena, laureată a mai multor concursuri internaționale printre care: Premiul I la „Maryse Chelian“, ediția a V-a (ea fiind cea mai tânără din cei 30 de candidați), Premiul I absolut (dintre 300 de participanți) la „Concorso musicale europeo citta di Moncalieri“, ediția a XI-a și nu în ultimul rând, „Premio Valentino Bucchi“.

REPERTORIUL PE CARE TÂNĂRA PIANISTĂ NI-L PROPUNE PENTRU RECITALUL SĂU CUPRINDE CUNOSCUTE LUCRĂRI DE HAYDN, LISZT, PROKOFIEV ȘI CHOPIN.

Vă așteptăm așadar marți, 3 februarie, de la ora 19.15 în Studioul „Mihail Jora“, la recitalul pianistei Maria Răduțu, recital transmis în direct pe cunoscutele frecvențe – 97,9 și 97,6 MHz ale postului Radio România Muzical „George Enescu“.

LAURA SIMION

Mihail Andricu

Dumnezeu m-a binecuvântat, oferindu-mi posibilitatea de a studia cu mari profesori; unul a fost Liviu Rusu, de la care am învățat muzica medievală, renașcentistă și preclasică, altul a fost Mihail Jora, prin care am deslușit tehnica de compoziție a romantismului, iar de la Mihail Andricu am putut să învăț ceva hotărâtor, pentru un compozitor: cum să ascult marea muzică și să prețuiesc un creator, „sine ira et studio“ sau altfel spus, să iubesc opera unui autor valoros, chiar dacă eu am cu totul altă estetică. Liviu Rusu m-a apropiat de olimpianul Dimitrie Cuclin, cel care la rândul său mi-a clarificat aspectele muzicii funcționale, Mihail Jora, un excelent armonist, mi-a sădit în suflet admirația pentru înălțuirea rafinată de acorduri, iar Mihail Andricu mi-a arătat care sunt diferitele fațete ale arhitecturii clare, solide și de un farmec al firescului. Ciudat... Mihail Jora, avangardist în tinerețe, s-a arătat foarte conservator la clasa sa de compoziție, în timp ce Mihail Andricu, un autentic neoclasic, a acordat elevilor săi o imensă libertate și, ceea ce trebuie subliniat, ne-a cerut să fim cât mai bine informați, sub raportul orientărilor din muzica nouă. Și, în acest sens, el a creat **Cenaclul Mihail Andricu** – un corespondent al **Cenaclului Eugen Lovinescu**, în literatură – unde s-a născut cea de-a doua avangardă muzicală din România, pornindu-se de la serialismul dodecafonic și noul modalism, la care s-au adăugat un nou fel de viziune ritmică, timbrală și formală. În acest fel, elevii lui

Stilul său, foarte personal, legat de o muzică pastorală, neoclasică prin excelență, armonică, de un modalism diatonic, cu o ritmică simplă, o scriitură aerată, o formă laconică și o orchestrație camerală, este ușor de recunoscut chiar de la o primă audiere a compoziției respective.

Mihail Andricu și alți membri ai cenaclului său au continuat estetica celor trei compozitori, Zeno Vancea, Matei Socor – mă refer la operele lui din era interbelică – și Constantin Silvestri. În **Cenaclul Mihail Andricu** s-au afirmat, tulburător, compozitori ca Stefan Niculescu, Aurel Stroe, Mircea Istrate, Tiberiu Olah, Anatol Vieru, Dan Constantinescu, Adrian Rațiu, Theodor Grigoriu, Myriam Marbé, Dumitru Capoianu și alții. Bineînțeles că forurile culturale din „obsedantul deceniu“ – ca să-l citez pe remarcabilul Marin Preda – s-au înfățișat ca fiind îngrijorate,

deoarece ele socoteau că, în ambianța lui Mihail Andricu, „realismul socialist“ este înlăturat făcându-se loc influențelor din lumea Euterpei, din vestul european. În cele din urmă, **Constelația lui Leonte Răutu** l-a introdus pe mult dotatul nostru neoclasic într-un sinistru autodafeu, în primăvara anului 1959, scoțându-l „în afara legii“!!! „Inchiziția papilor“ adaptată la ideologia stalinistă și-a arătat colții... De fapt, istoria se repetă... Abia în anul 1965 Mihail Andricu a fost reabilitat și cenaclul și-a reluat audierile, dar întrunirea nu mai prezenta interes ca în perioada 1953-1959.

Mihail Andricu rămâne unul dintre cei mai importanți compozitori din contextul generației enesciene. Ca și „orfeul moldav“ – genialul autor al operei Oedipe – Dimitrie Cuclin, Mihail Andricu a contribuit la generarea simfonismului românesc modern.

Simfoniile sale și muzica lui de cameră, senine și liniștitoare – cu excepția Concertului pentru vioară și orchestră și a Simfoniei a VI-a concepută în stil neobaroc ambele de un dramatism puternic – au intrat definitiv în istoria lumii Euterpei, pe fond spiritual dacoroman, într-un capitol de temelie. Clasicismul nostru – folclorul – a dat roade, artistul aprofundându-se și transfigurându-l în opere solare și de un echilibru apolinic.

Pentru Mihail Andricu, muzica presupune „un ideal de arhitectură“, care domină orice clasicism, generând simetrie, proporții, geometrie, euritmie...

DORU POPOVICI

Calendar Muzical, duminică, 8 februarie, ora 19.15

O/RA la Zürich

Am petrecut în miez de ianuarie câteva seri la Opera din Zürich îndeplinindu-mi astfel un vis mai vechi; acela de a le urmări în spectacole pe cele trei românce soliste ale acestui teatru. Un vis care a trebuit să aștepte mulți ani, deoarece fiecare dintre ele desfășoară o bogată activitate artistică și pe alte scene ale lumii, fiind extrem de rare ocaziile în care se regăsesc toate trei la Zürich în spectacole succesive. Le-am admirat astfel pe soprana **Elena Moșuc** în rolul titular din opera „Lucia di Lammermoor“ de Donizetti – partener tenorul Neil Shicoff în rolul Edgardo – pe mezzosoprana **Carmen Opreșanu** în rolul Fenena din opera „Nabucco“ de Verdi cu baritonul Giorgio Zancanaro în rolul titular și dirijorul Nello Santi la pupitru – și pe mezzosoprana **Liliana Nikiteanu** întruchipând rolul Olga în premiera operei „Evgheni Oneghin“ de Ceaikovski – regia Grișa Asagarov, cu Vladimir Fedoseev la pupitru.

Impresii, interviuri, secvențe muzicale inedite, roade ale acestor întâlniri și-au aflat și își vor mai afla locul, pe lângă altele, în ciclul de emisiuni **O/RA**.

Pentru ediția din această săptămână – ora 14.30 – am pregătit interviul cu mezzosoprana Liliana Nikiteanu (foto, în stânga) referitor la premiera operei Evgheni Oneghin, la stilul și ritmul de muncă din teatru, la diverse alte realizări și proiecte – interviu însoțit de secvențe muzicale live din premiera amintită și din alte spectacole pe care le-a susținut.

LIGIA ARDELEAN

